

arbejde, og det er noget, man selv skal være frygtelig motiveret for. Men de personer, som har problemer, er vi jo også ganske godt klar over i stor udstrækning er personer, som i forvejen ikke hører til de mest velbærgede i dette land. Det har vi også allerede klare opgørelser over.

Men de har stor gavn af den hjælp. Den har en effekt, men det koster meget vel i størrelsesordenen 1.500-2.000 kr. for omkring fem behandlinger, og det er jo nok ikke ligefrem det, man i første omgang punger ud med, selv om vi sagtens kunne tage debatten: jamen kunne de så ikke lade være med at æde så mange chips og bruge det til behandling i stedet for? Jo, men sådan er virkelighedens verden jo ikke skruet sammen.

Der bliver sat spørgsmålstejn ved, hvorfor det lige netop skal være fem behandlinger, men det er ikke noget, jeg har fundet på. Det er jeg selvfølgelig nået frem til efter at have talt med fagfolkene, diætisterne. Jeg spurgte, hvad der kunne være det mest naturlige, for at de også skulle have en effekt, og man sagde: Omkring fem behandlinger for langt de fleste. Nogle skal have længerevarige behandlinger, og nogle skal gå rigtig længe, men i gennemsnit kunne det i hvert fald være med til at ændre folks kostvaner, motivere til at tage en snak med hele familien og få gjort noget for at komme i gang. Man mener altså, at fem konsultationer er hensigtsmæssigt.

Kl. 18.00

Så kunne jeg da godt tænke mig, hvis man nu har tænkt sig at fortsætte med at fortælle, at det koster 475 mio. kr., og at det er alt, alt for dyrt, at man så samtidig måske kunne fortælle mig, hvad det koster, når folk er svært overvægtige, hvad det koster at behandle dem, når de skal optage sygehussenge, hvad det koster, når de oppebærer førtidspension, fordi de i kraft af deres dårlighed ikke kan arbejde. Nogle af dem må anbringes på institution. Folk, som får type 2-diabetes på grund af overvægt, bliver i stor udstrækning også synshandicappet.

Hvis vi regner ud, hvad følgesygdommene til svært overvægt koster, så tror jeg sådan set, at de koster mere end 475 mio. kr., selv om samtlige 400.000 i dette land så havde tænkt sig at gå til diætist.

Nu har vi talt forebyggelse og andre områder inden for sundhedsvæsenet siden kl. 10 i formiddags. Der er sagt mange ord. Der er lavet mange rapporter. Der er lavet mange undersø-

gelser. De fleste af dem kender vi. Vi ved det godt.

Vi ved, at der også ligger forslag, hvor vi så let som ingenting, bare ved at knipse med fingrene – som ministeren sagde: Hvis jeg bare kunne knipse med fingrene, kunne jeg få 2 mia. kr.! Nej, men det kunne ministeren få i løbet af et års tid. Det er dokumenteret.

Hvis vi virkelig mente noget med det, ville det jo klæde det her Folketing, at man ved nogle af de små forslag, som ikke er så dyre, som er hensigtsmæssige, som giver besparelser, holdt op med alle de flotte ord og den megen politik og sagde: Det her er da logik, det er vi da som sundhedspolitikere forpligtet til at sørge for at få gennemført hurtigst muligt. Så det håber jeg, at man har tænkt sig med dette forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Birthe Skaarup som ordfører.

Birthe Skaarup (DF):

Ja, logik eller ej. Overvægt er et stadig stigende problem her i Danmark, ingen tvivl om det. Vi er sikkert også mange, der gerne vil have gjort noget ved det, også fordi det forringer vores livskvalitet, vi har jo både snakket hjerte-kar-sygdomme og slidgigt osv. i dag.

Men de overvægtige mennesker koster også rigtig mange penge på de sociale budgetter. Man er faktisk inde på, at 8 pct. af socialudgifterne til folk i voksenalderen er på baggrund af fedme-relaterede sygdomme, og det er for meget.

Som udgangspunkt mener vi i Dansk Folkeparti, at det er op til den enkelte at tage ansvaret for eget liv, og man kan mene, at overvægt også er den enkeltes problem, men der er nogle, der er syge, og de skal selvfølgelig hjælpes.

Det stadig stigende antal af overvægtige og fede mennesker gør, at man ikke længere kan lade stå til. Spørgsmålet er så bare, hvad der kan gøres. Jeg tror, et af de vigtigste skridt frem mod forebyggelse er at indføre ernæringsrigtige madordninger i folkeskolen, undervise i ernæringslære, sætte flere timer i idræt og bevægelse på skoleskemaet. Det er noget, vi har arbejdet på i mange år.

Men hvad kan der ellers gribes fat i? Man kan eksempelvis fravælge de usunde fødevarer og ikke mindst sætte bedre næringsdeklarationer på fødevarer, så det klart fremgår, at det her er altså usund mad.

Virksomhederne kan jo også gå ind og ansætte idrætskonsulenter, der alene tager sig af at